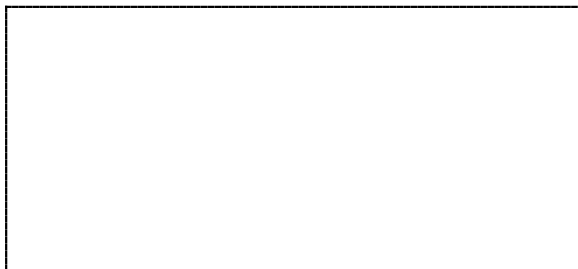

P 902041

PB-PP | B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niét in januari en augustus)

63ste jaargang nr. 10 - dec. 2019/jan. 2020

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be
Facebook: www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

Kerkebouw en Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen
☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE41 0000 1657 8310**, **BIC: BPOTBEB1** t.n.v.
Protestants Evangelische Parochie

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149**, **BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

Komt verwondert u

(Gez. 478)

Het Christendom heeft in zijn zegetocht over de wereld allerlei oudere tradities mee opgenomen. In de eerste eeuwen was dat voor de Kerk een strategie om de mensen mee te krijgen - ze bood in feite niet veel meer dan een nieuwe interpretatie van de oude vormen en gewoonten. Zo is het onwaarschijnlijk, dat Jezus echt op 25 december is geboren, al was het alleen maar omdat het dan zelfs in Israël te koud is om 's nachts met de schapen in het veld te zijn. Het heeft er alle schijn van, dat het geboortefeest van Christus gewoon de plaats heeft ingenomen van het heidense feest van de Onoverwinnelijke Zon. Hetzelfde geldt voor alle symbolen van de eeuwigheid die met het Kerstfeest zijn verbonden - de dennenboom die altijd groen blijft, de kransen en ballen die geen begin en geen einde hebben - en die hun oorsprong vinden in de Germaanse Midwinterfeesten.

Nu zit er achter dat alles wel degelijk een betekenis. Want in Jezus is het Licht der wereld op aarde verschenen, de Opgang uit de Hoge, die voorgoed aan alle duisternis een einde zal maken. In Hem herkennen we de Eeuwige, Hem die is en die was en die komt (Opb. 1:8).

Tegelijk moeten we waakzaam blijven, dat al deze symbolen niet de plaats gaan innemen van het Bijbels getuigenis, dat immers een dimensie toevoegt aan al die verheven voorstellingen en verwachtingen van ons. Als God naar onze wereld toekomt om ons te bevrijden, dan komt Hij delen in alle gebrokenheid van het menselijk bestaan. Dan daalt Hij af tot in onze diepste kwetsbaarheid en onaanzienlijkheid. We mogen Hem herkennen in het Kind van Bethlehem, in de Gekruisigde van Golgotha. Wat deze God zo uniek maakt is, dat Hij Zijn liefde voor mensen heeft gesteld boven al die onaantastbaarheid en glorie. Dat Hij Zijn grootheid en Zijn almacht heeft afgelegd, en zelfs de dood is doorgegaan om ons te redden (Fil. 2:6vv).

Dat zal altijd een reden blijven om ons te verwonderen, om met eerbied te buigen voor deze goddelijke mens in Wie Gods liefde ons is tegemoet gekomen. En om oog te hebben voor de kleinen en kwetsbaren in deze wereld, omdat in hen de Heer nog steeds in ons midden is (Mt. 25:40).

JHB

Kerkraad

We hielden onze vergadering door omstandigheden niet op de gebruikelijke eerste maandag van de maand maar op donderdag 7 november. We openden de vergadering met het lezen van 2 Samuël 6 de verzen 12 t/m 23. Na het gebed en de verwelcoming bekeken we de notulen van de vorige vergadering (7 oktober) deze werd goedgekeurd. We legden de agendapunten vast en begonnen aan de evaluatie van de erediensten: 13/10 de Oogstdienst – 20/10 met een gastpredikant – 27/10 de Hervormingsdienst samen met onze Zusterkerk Mechelen Zuid/Zandpoortkerk en 3/11 met onze eigen predikant. We beoordeelden deze diensten als heel goed. We namen daarna de correspondentie door.

Dan begonnen we aan de Themata. We keken naar de komende zondagen 10/11 met een gastpredikant – 17/11 met onze eigen predikant en 24/11 Voleinding Zondag met het H. Avondmaal. We bespraken ook zondag 1 december, eerste Advent en ook de Jubileum zondag 175-jarig bestaan van onze Kerk. Voor Advent werden de nodige afspraken gemaakt, een kerstkrans voor op de tafel, we overliepen ook de "te doen" lijst voor deze Adventstijd! Voor het Jubileumfeest werden eveneens nog enkele zaken besproken. In principe is hier alles voor geregeld!

Er is contact opgenomen met het vluchtelingencentrum, gevestigd in het oude ziekenhuis, we hebben de leiding laten weten dat we bereid zijn, indien hier nood aan is, gesprekken aan te gaan met bewoners van het asielcentrum.

We bekeken de bezoekerslijst 70+ in verband met Kerst. Over de Kerst tijd leest u nog meer in dit Kerkblad. We spraken ook af dat het kerkblad dat uitkomt op zondag 1 december niet wordt uitgedeeld na de kerkdienst, omdat dit onmogelijk is na de jubileumdienst maar uitzonderlijk met de post wordt verzonden.

We hadden het ook nog over het jaarplan 2020 in verband met de gastpredikanten en de wisselende zomerdiensten in onze kerken MZ en MN. Als laatste punt hadden we het over de binnengekomen offertes voor de schilderwerken in de kerkzaal en de hal en de beide buitenpoorten, deze worden doorgegeven aan de bestuursraad.

Het laatste puntje van de Themata was de brandverzekering voor de inboedel van de kerk, ook hier is een offerte voor aangevraagd bij een eerder gesprek bij een verzekeringskantoor. Daarna komen we aan de verslagen, Kindernevendienst – belijdeniskandidaten (die vraag wordt gesteld in het kerkblad) – Senioren – Diaconaat – Zending – Pastoraat

en het Groot-kerk-verband. De agendapunten voor de volgende vergadering werden genoteerd.

De volgende vergadering houden we op maandag 2 december. Na de rondvraag sluiten we de vergadering met een avondlied.

We herhalen het steeds, heeft u iets mede te delen of heeft u een suggestie, laat het ons weten.

Georges

Samenstelling kerkraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
	Xavier Van Lierde	0485 - 71 71 08
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Het geheim van de Kerstboom.

Nog even en dan staan er weer heel prachtig versierde en verlichte kerstbomen in de huizen. Een dezer dagen las ik daar een oud verhaaltje over. Weet jij dat de kerstboom een geheim heeft? Veel mensen nemen die bomen mee naar huis zonder ooit dat geheim te kennen. Nieuwsgierig? Wel, die boom kan alleen maar blijven staan door dat kruis dat eronder getimmerd is. Haal dat kruis eronder vandaan en je houdt die boom niet meer overeind. "wat een geheim" denk je waarschijnlijk. Toch wel, want het is een boodschap! Wie Kerstfeest viert, gedenkt dat Jezus op aarde kwam om de zondaars te redden. Een ander kerstfeest bestaat niet. En om ons vrij te maken is hij gekruisigd. Daarom is het geheim van de kerstboom het geheim van kerstfeest zelf. Als je het kruis wegneemt, blijft er geen steun over, dan blijft de boom niet staan. En het kerstfeest ook niet. Dan moet je het doen met een paar vrije dagen, een etentje en wat kaarsen. Dat is erg arm. Maar de liefde van God, waardoor alles vast staat, zie je in het kruis. We wensen je een fijne Kerst.

uit ZKL.

Georges

Agenda

01 december Jubileumdienst **15u** Kerk
02 december Kerkraad - kerkzaal 19u45
05 december Bijbelnamiddag - kerkzaal 14u30
12 december Seniorennamiddag - kerkzaal 14u30
16 december Bijbelavond - kerkzaal 20 uur
19 december Gezamenlijke gesprekskring - Zandpoortkerk 15u

06 januari Kerkraad - kerkzaal 19u45
13 januari Bijbelavond - kerkzaal 20 uur
16 januari Gezamenlijke gesprekskring - Keizerstraat 15u
22 januari Gebedsweek voor de Eenheid - Hanswijkbasiliek 19u30
23 januari Seniorenmiddag - kerkzaal 14u30
30 januari Bijbelmiddag - kerkzaal 14u30

Verjaardagen

01	december	Renate Huhn e. De Smet
28	december	Chris Du Meunier e. Vandensavel
29	december	Sara Sakur
01	januari	Mecide Sakur
01	januari	Georgette Saliba e. Younan
15	januari	Godwin Ntamba
23	januari	Jan Sakur

We wensen deze jarigen een fijne verjaardag, maar bovenal Gods rijke zegen toe!

Belijdeniscatechese

Als jij/u (er staat geen maximumleeftijd op!) erover denkt om belijdenis te doen en zo in het openbaar te kiezen voor de Heer en Zijn kerk, dan ben je van harte welkom bij de groep die zich daarop gaat voorbereiden. Geef je op bij de dominee (015/205154), dan spreken we in overleg enkele data af.

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

zondag 01 december organist: Th. de Jong
ds. J. Brouwer 2° collecte: Orgelfonds
*Jubileumdienst, Eerste Adventszondag, **15 uur***

zondag 08 december organist: E. Poncin
ds. P. Schipper 2° collecte: Kerkblad

zondag 15 december organist: P. Oerlemans
ds. J. Brouwer 2° collecte: Kindernevendienst/Jeugd

zondag 22 december organist: T. de Jongh
ds. J. Brouwer 2° collecte: Zending

dinsdag 24 december organist: E. Poncin
ds. J. Brouwer 2° collecte: Rwanda
20 uur - Kerstavond

woensdag 25 december organist: P. Oerlemans
ds. J. Brouwer 2° collecte: *geen*
Kerstfeest met broodmaaltijd

zondag 29 december ds. P. Smits

***Gezamenlijke dienst met MZ en
Vilvoorde in de Zandpoortkerk***

zondag 05 januari organist: P. Oerlemans
ds. J. Van Hees 2° collecte: Kerkblad

zondag 12 januari organist: E. Poncin
ds. J. Brouwer 2° collecte: Huizen van hoop (*zie pag. 16*)
H. Avondmaal

zondag 19 januari organist: P. Oerlemans
ds. J. Brouwer 2° collecte: Synodale kas

zondag 26 januari organist: T. de Jongh
ds. J. Brouwer 2° collecte: Lepra

zondag 02 februari organist: P. Oerlemans
ds. T. Veldhuizen 2° collecte: Diaconie

Rooster

	Kindernevendienst	Lector
01/12	Matheus	Henriëtte
08/12	Aysel	Godelieve
15/12	Guyny	Xavier
22/12	Hermien	Jelle
05/01	Hanne	Godelieve
12/01	Wibe	Xavier
19/01	Matheus	Henriëtte
26/01	Aysel	Jelle
02/02	Guyny	Godelieve

Bij verhindering graag zelf ruilen, daarna doorgeven aan ds. Brouwer.

“Buitengewoon vriendelijk” – thema gebedsweek 2020

Het thema 2020 voor de Week van Gebed voor christelijke eenheid is gekozen. “Ze toonden ons buitengewone vriendelijkheid” (vgl. Handelingen 28:2).

De materialen voor deze gebedsweek zijn voorbereid door de christelijke kerken in Malta en Gozo (Christians Together in Malta). Op 10 februari vieren veel christenen in Malta het feest van de schipbreuk van Paulus, markeren en bedanken voor de komst van het christelijk geloof op deze eilanden. De Bijbellezing die voor het feest wordt gebruikt, is de tekst die is gekozen voor de Gebedsweek van dit jaar. Het verhaal begint met het feit dat Paulus als gevangene naar Rome wordt gebracht (Handelingen 27:1vv). Paulus is in ketenen, maar zelfs in wat een gevaarlijke reis blijkt te zijn, gaat de missie van God door hem heen. Dit verhaal is een klassiek drama van de mensheid geconfronteerd met de angstaanjagende kracht van de elementen. De passagiers op de boot zijn overgeleverd aan de krachten van de zeeën onder hen en de krachtige storm die om hen heen woedt. Deze krachten nemen hen mee naar onbekend terrein, waar ze verloren gaan en zonder hoop.

Gaan we mee met de koude krachten van onverschilligheid, of tonen we "buitengewone vriendelijkheid" en worden we getuigen van Gods liefhebbende voorzienigheid voor alle mensen?

Tegenwoordig worden veel mensen geconfronteerd met dezelfde verschrikkingen op dezelfde zeeën. Dezelfde plaatsen die in de lezing worden genoemd (27:1, 28:1) komen ook voor in de verhalen van hedendaagse migranten. In andere delen van de wereld maken vele anderen even gevaarlijke reizen over land en zee om te ontsnappen aan natuurrampen, oorlogvoering en armoede. Hun leven is ook overgeleverd aan immense en koud onverschillige krachten – niet alleen natuurlijke, maar politieke, economische en menselijke. Deze menselijke onverschilligheid neemt verschillende vormen aan: de onverschilligheid van degenen die plaatsen verkopen op niet-zeewaardige schepen aan wanhopige mensen; de onverschilligheid van het besluit om geen reddingsboten uit te sturen; en de onverschilligheid om migrerende schepen weg te sturen. Dit geeft slechts enkele voorbeelden. Terwijl christenen samen geconfronteerd worden met deze migratiecrises, daagt dit verhaal ons uit: gaan we samen met de koude krachten van onverschilligheid, of tonen we "buitengewone vriendelijkheid" en worden we getuigen van Gods liefhebbende voorzienigheid voor alle mensen?

Onze eigen christelijke eenheid zal niet alleen worden ontdekt door gastvrijheid aan elkaar te tonen, hoe belangrijk dit ook is, maar ook door liefdevolle ontmoetingen met degenen die onze taal, cultuur of geloof niet delen.

Gastvrijheid is een broodnodige deugd in onze zoektocht naar christelijke eenheid. Het is een praktijk die ons oproept tot een grotere vrijgevigheid voor mensen in nood. De mensen die Paulus en zijn metgezellen buitengewone vriendelijkheid toonden, kenden Christus nog niet, en toch werden door hun buitengewone vriendelijkheid een verdeeld volk dichter bij elkaar gebracht. Onze eigen christelijke eenheid zal niet alleen worden ontdekt door gastvrijheid aan elkaar te tonen, hoe belangrijk dit ook is, maar ook door liefdevolle ontmoetingen met degenen die onze taal, cultuur of geloof niet delen.

In zulke stormachtige reizen en toevallige ontmoetingen komt Gods wil voor zijn kerk en alle mensen tot vervulling. Zoals Paulus in Rome zal verkondigen, is deze redding van God naar alle volkeren gezonden (zie Handelingen 28:28).

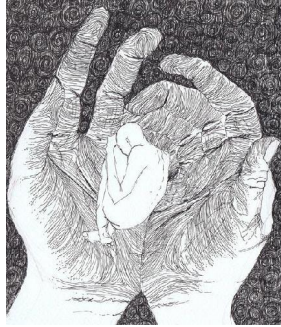
De 'Week van gebed voor christelijke eenheid' wordt gehouden 18 tot 25 januari 2020. in Mechelen vindt een oecumenische viering plaats op woensdag 22 januari om 19.30u in de krypte van de Hanswijkbasiliek.

Bron: memomechelen.be

Liedboek

In ons liedboek, zingen en bidden in huis en kerk, staan mooie liederen, maar ook mooie vertellingen en gedichten. Misschien heb je er al enkele gelezen. Bij elke uitgave tracht ik een vertelling of gedicht te brengen

Op bladzijde 515 staat het volgende, zonder titel en zonder naam of verwijzing.

*In uw handen, barmhartige God,
bevelen wij onszelf vandaag;
laat ons, van begin tot einde,
bewust zijn van uw aanwezigheid;
herinner ons eraan dat wij
in alle goeds dat we doen, U dienen;
maak ons attent en waakzaam,
zodat we in alles uw wil onderscheiden,
die ook vreugdevol vervullen,
tot eer en glorie van Uw naam,
door Jezus Christus, onze Heer.*

Uitgekozen door Georges

De laatste dag

Oudere bankbediendes neigen ertoe wat te verzuren, iemand zou eens wetenschappelijk moeten onderzoeken hoe dat komt. Nestor Vandendriessche was hiervan bij uitstek een voorbeeld: hij werkte al veertig jaar lang voor de bank, een juridische dinosaurus die ondanks zijn fossiele mentaliteit telkens weer de inslagen van alle reorganisaties, herstructureringen, fusies en overnames had weten te overleven. Nochtans was hij de laatste jaren toenemend ontgoocheld geraakt over de manier waarop zijn bank evolueerde temidden van de darwiniaanse strijd om het voortbestaan in de financiële sector.

Nestor keek op zijn klok en zag dat het vijf uur was. Hij nam zijn aktentas, stak zijn brooddoos erin en stond op om zijn jas aan te trekken. Voorbij stappend mompelde hij een vluchtige groet naar zijn collega's en hij nam de lift naar beneden. De automatische glazen schuifdeur ging open en hij ging naar buiten, de vrieskou in. De directie had hem een afscheidsreceptie aangeboden, maar dat had hij geweigerd. Waar haalden ze het uit, nadat ze hem ertoe verplicht hadden met pensioen te gaan? Hij, de gevolmachtigde die namens de bank zoveel duizenden documenten had ondertekend in zijn lange loopbaan? Niet alleen moest hij met pensioen gaan, er bovenop dwong de directie hem al zijn vakantiedagen op te nemen, zodat hij vandaag, op 24 december zijn laatste werkdag had gepresteerd in plaats van op het einde van de maand. Een mens zou voor minder bitter worden.

Neem nu Naomi, die blonde bimbo die een half jaar geleden was aangeworven op zijn afdeling. Vierentwintig, nog groen achter haar oren. Pas afgestudeerd, en dat krijgt al onmiddellijk de titel van senior, een volmacht en een loon waar je in zijn tijd jaren anciënniteit moest voor hebben. Om maar te zwijgen van extra's als een salariswagen en een mobiele telefoon. Okee, ze goochelde met al die nieuwe computertoepassingen, maar is dat alles? Wat met het respect vanwege de bank voor zijn jaren van toewijding? En die korte rokjes die dat wicht in de zomer draagt, zo bedacht hij, dat is toch een aanslag op de waardigheid van het beroep van bankbediende? Al die frivoliteit, in zijn tijd zou het niet waar zijn geweest! In zijn tijd, mopperde Nestor, kenden de wijven tenminste hun plaats.

Er waaide een ijskoud bijtend windje en er vielen zelfs enkele vlokken sneeuw.

Welke zin had zijn leven nu nog, vroeg Nestor zich af.

Nestor dacht aan Peter, zijn laatste afdelingshoofd bij de bank. Nauwelijks dertig, in hemdsmouwen, altijd druk doende met vergaderingen, een glatte prater. Hard werkend aan zijn carrière, voortdurend van aan zijn computer nutteloze berichten versturend, telkens met enkele directeurs in CC, zodat ze goed konden zien hoe belangrijk hij was voor de bank. Met veel succes bij vrouwelijke collega's die hoopten in zijn kielzog mee furore te maken. In zijn tijd, gromde Nestor, werden bankkantoren bevolkt door mannen als hij, netjes in kostuum en met een das. En de wijven, die kenden tenminste hun plaats. Gelukkig maar dat hij nooit getrouwd was geweest!

Het begon harder te sneeuwen en de straten van Berchem werden wit. Nestor stak de Singel over in de richting van de Posthofbrug. Op de hoek zag hij een bordje met daarop "Natuurreservaat Wolvenberg". Het was donker tussen de bomen, maar om één of andere reden stapte Nestor toch het bos in. Hij was er voorheen nooit geweest, maar de rust van de duisternis zo midden in de stad trok hem aan. Op de achtergrond klonk het lawaai van het voorbij razende verkeer op de Ring. Nestor keek naar beneden, naar het Verloren Water, de vijver die eigenlijk een niet gedempt deel is van de gracht die generaal Henri Alexis Brialmont in de tweede helft van de 19e eeuw liet aanleggen als deel van de versterkingen rond Antwerpen. Aan de andere kant van de vijver, waar betonnen overblijfselen liggen van de eertijdse grote omwalling, zag Nestor bij het water een licht als een vuurgloed, maar de naburige bomen en struiken werden niet verteerd. Nestor zei: Laat ik nu naar dat indrukwekkende verschijnsel gaan kijken, waarom de struiken niet verbranden. Het was donker en het bleef sneeuwen. Nadat Nestor helemaal om de vijver heen was gegaan, moest hij langs een smal paadje naar beneden om bij de rand van het water te komen. Wat was dat toch daar beneden? Nestor zag een geïmproviseerde stal, van planken en golfplaat gemaakt, met daarin een man en een vrouw, die teder naar een kindje in een voederbak keken. Een os en een ezel vervulde het toneel. En plots weerklonk in Nestors oren een gezang als van een heel leger engelen: Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen. Nestor krabde achter zijn oor. Was dit nu een visioen? Daar geloofde hij toch niet in? Hij die altijd had gezegd alleen in de wetenschap te geloven en die sedert zijn plechtige communie nooit meer een voet in een kerk had gezet?

Maar toch...

In Nestors hart daalde een groot gevoel van vrede neer, zoals hij in

jaren niet meer had gevoeld. Ondanks de kou en de witte vlokken die bleven neer dwarrelen, smolt zijn bitterheid weg als sneeuw voor de zon. En toen gebeurde het dat hij uitgleed en naar beneden rolde. Plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel en nadat hij op de grond gevallen was, werd het zwart voor zijn ogen.

Toen Nestor zijn ogen opende in het Eeuweestziekenhuis, zag hij verpleegsters heen en weer lopen met wagentjes vol medische apparatuur. Met hun sneeuw witte uniformen leken ze hem mooi als engelen. In een hoek twinkelden de lichtjes van een kerstboom. Al bij al vielen de verwondingen nog mee. Enkele gekneusde ribben en een lichte hersenschudding. Nestor wenkte een verpleegster, een hele lieve jongedame die eigenlijk wel een beetje op Naomi leek. Hij vroeg of er langs het Verloren Water iets gevonden was. Niks, antwoordde de verpleegster glimlachend, behalve u! Nestor had geluk gehad dat een late jogger hem had horen kreunen in het donker.

Toen Nestor het ziekenhuis verliet, voelde hij zich herboren. Geld, aanzien, carrière, hij besepte nu duidelijk dat het allemaal vergankelijk is. Slechts wat niet vergaat, kan de mens blijvende voldoening geven, zo bedacht hij. Op weg naar huis stapte hij aan de Willibrorduskerk door intussen met strooizout gemengde smurrie voorbij een sneeuw wit Christusbeeld met uitgestrekte armen.

Nestor knipoogde naar de stenen Christus.

Voortaan kende hij de Weg die hij moest gaan om thuis te komen.

Hugo Wilmaerts, november 2019

Noot:

- Wolvenberg: natuurreservaatje in Berchem, tussen de Singel en de Antwerpse Ring, gelegen bovenop de resten van een 19e eeuwse versterking. Eertijds kwamen de "wolfjes" (leeftijdscategorie bij de scouts) hier graag spelen.
- Luitenant-generaal Henri Alexis Brialmont (1821-1903): militair, vestingbouwkundige en volksvertegenwoordiger onder wiens impuls een belegeringsomwalling en fortengordel rond Antwerpen werd gebouwd.

Het geloof in God als uiteindelijk oervertrouwen tegenover de werkelijkheid.

De prijs die men anderzijds zou betalen, is overduidelijk: men stelt zich bloot aan het gevaar van een uiteindelijke afwezigheid van grond, houvast, zinloosheid, waardeloosheid, met gevaar van blootstelling aan radicale verlatenheid, bedreiging, met gevolgen als twijfel, angst, vertwijfeling.

In het 'JA' aan God kies ik vol vertrouwen voor een oergrond, een diepste houvast, een laatste doel van de werkelijkheid. Dit geloof is gefundeerd en consequent: een geloof dat verankerd is in de grond van alle gronden, en op het doel van alle doeleinden gericht oervertrouwen. Voor mij is God, een menselijke God, een God die geheel aan onze kant staat. Geen angstaanjagende, theocratische God 'van bovenaf' zoals men die in het Oude Testament aantreft. Maar een God die de mensen lief heeft, hun lijden deelt en midden onder ons wil zijn. Geen wrede God van willekeur en wet, zoals je die kan vinden in het Oude Testament, maar een God die me als reddende liefde tegemoet komt, die in Jezus solidair met mij geworden is, die geen liefde eist, maar liefde geeft, die zelf voluit liefde is.

Een God die je onvoorwaardelijk kunt vertrouwen en aan wie je je lijden, ongerechtigheid, schuld en dood kunt toevertrouwen.

Niet een God die de mensen vanaf hun kindertijd angst aanjaagt en schuldgevoelens inprent, een God die de mensen moraliserend achtervolgt, en daarmee inderdaad niet meer is dan een projectie van aangeleerde angsten, menselijke heerschappij, machtswellust, gelijkhebberij en wraakzucht.

Wel een lieve God, die zich solidair verklaart met de mensen, hun noden en hoop. Een God die niet eist, maar geeft, die niet onderdrukt, maar opricht, die niet ziek maakt, maar geneest. Die in plaats van te veroordelen, vergeeft, die in plaats van te bestraffen, bevrijdt, die in plaats van recht, onvoorwaardelijk genade laat heersen.

Misschien is wel een andere manier van denken nodig, een werkelijk nieuw bewustzijn, een echte innerlijke ommekeer, die wortelt in een onwrikbaar vertrouwen, dat men geloof noemt..

Met dit vertrouwen, dat ook eerbied omvat, leert Jezus later zijn leerlingen, ook God aanspreken als 'Onze Vader die in de hemelen zijt'. God als Vader aanspreken is de uitdrukking van een onvoorwaardelijk vertrouwen, dat aan de lieve God, het goede, -al het goede- toekent, op hem vertrouwt en zich aan Hem toevertrouwt. De mensen uit het Nieuw Testament voelen zich gedragen, door de zekerheid dat de Jezus niet in de dood is gebleven, maar leeft, en dat, wie zich aan hem houdt en hem navolgt, eveneens zal leven.

Volgens het Nieuwe Testament heeft Jezus de dood, de laatste grens, voorgoed achter zich gelaten. Hij is in een geheel ander, onvergankelijk en 'hemels' leven binnengegaan: in het leven van God. Het gaat niet om eindeloos 'verder': verder leven, verder werken, verder gaan. Maar wel om iets wat op beslissende wijze 'nieuw' is: nieuwe schepping, opnieuw geboren worden, een nieuw mens en een nieuwe wereld. Iets wat de terugkeer van het eeuwige 'sterf en word' definitief doorbreekt.

In de dood wordt de mens een nieuwe toekomst aangeboden. Een leven dat anders is, dan alles wat we nu ervaren. Dus niet onze tijd en ruimte, hier en nu. Maar ook niet eenvoudig in een andere ruimte en in een andere tijd: een 'daarboven', een 'daarbuiten', aan 'gene zijde'.

De laatste beslissende, heel andere weg van de mens voert niet naar een universum of daarbovenuit.

Maar als het ware naar de binnenste oergrond, oerkern, oerzin van de wereld en de mens: uit de dood naar het leven, uit het zienlijke naar het onzienlijke, uit het sterfelijke donker naar Gods eeuwig licht.

De gelovige weet alleen dit: hem wacht niet het niets, maar zijn Vader. Vanuit deze negatieve en positieve bepaling volgt: de dood en de opwekking, vormen een 'eenheid'.

Opwekking is sterven in God. Dood en opwekking staan in nauw verband met elkaar. De opwekking vindt plaats met de dood, in de dood en vanuit de dood. De dood is iets van de mens, de opwekking kan alleen iets van God zijn.

Omdat de mens hier te maken heeft met God – wat per definitie betekent, met de Onzichtbare, Ongrijpbare, Onvatbare – is hier slechts één verhoudingsvorm gepast: gelovig vertrouwen, vertrouwend geloof.

Het opwekkingsgeloof is in wezen geloof in God, aan wie de dode de opwekking dankt.

Een geloof in God, dat niet halverwege stopt, maar de weg consequent tot het einde volgt. Een geloof waarin de mens zonder strikt rationeel bewijs, maar wel in een volstrekt redelijk vertrouwen, ervan uitgaat dat de God van het begin, ook de God van het einde zal zijn, dat hij niet alleen de Schepper van de wereld en de mens is, maar ook de 'voleinder' zal blijken. Niet in een niets sterven wij, maar we sterven in God, die voor ons niet alleen de oorsprong en oergrond, maar ook oerdoel is.

Opwekking is de reële overwinning van de dood door de scheppergod, aan wie de gelovige alles, ook het laatste, ook de overwinning van de dood, toevertrouwt. Het einde dat een nieuw begin is. Omdat God de alfa is, is hij ook de omega: de almachtige Schepper, die uit het niet-zijn het zijn riep, zo kan hij ook uit de dood het leven roepen.

Xavier Van Lierde

'Huizen Van Hoop' voor een stukje hemel op aarde.

In deze dagen is hoop een middel om lichtpuntjes te zien en te benoemen. Deze periode wordt als donker en doods omschreven, waarin mensen zich verliezen in werkdruk, verlies van een dierbare, verlies van geborgenheid, verlies van solidariteit, verlies van zekerheid in een menswaardige toekomst.

Een mantel van angst maakt het vaak onbespreekbaar en mensen monddood. Ze trekken zich terug of proberen die benauwende situatie zonder toekomst te ontvluchten, figuurlijk of letterlijk.

Het leren zien met andere ogen en het leren horen met andere oren, geven teksten als Exodus 3:7 e.v. een andere klank. Er is 'Hij die er zijn zal' die uitzicht geeft op een mens, die kan zijn en worden zoals hij bedoeld is. 'Hij die er is en zijn zal', zag de ellende en hoorde het schreeuwen van mensen in nood. Omdat de dood nooit het laatste woord krijgt, redde Hij ze uit met uitgestrekte arm uit het 'Benauwenisland-Egypte' en ging met hen op weg naar het land van melk en honing, een stukje hemel op aarde.

Dat gevoel, die vaststelling, werd door een van de vluchtelingen uit Syrië vertolkt toen hij de vrijwilligers vertelde hoe hij en zijn vrouw hun aankomst en verblijf in België, Lovendegem, ervoeren.

Maar ook in de moeilijke wirwar van administratie waren vluchtelingen blij beroep te kunnen doen op mensen die hun naaste wilden zijn in het wachten, in het afgewezen worden voor het loket en die hen ondersteunden in het volhouden bij de zoektocht naar een huis.

Vanuit het Huizen van Hoop, wat de kerken mogen zijn, werden lichtpuntjes gedeeld met hen en vele anderen, door hen letterlijk en figuurlijk een thuis te geven als een veilig uitgangspunt voor de toekomst. Ze werden gehoord, gezien en op weg gezet naar een stukje 'hemel op aarde, ook al wisten/weten we niet hoe lang de weg zou zijn en hoe lang het zou/zal duren.

Concreet vertaalden we dat als kerken in het VPKB project 'OverHoop en Huizen' dat nu de naam 'Huizen van Hoop' heeft gekregen, voor meer 50tal gezinnen. Die ondersteuning was mogelijk door de inzet van kerken via de collectes en acties die voor dit fonds zijn opgezet. De Synode Vergadering heeft ons als projectgroep gevraagd dit initiatief verder te zetten i.s.m. andere protestantse sociale en diaconale initiatieven in ons land. Het kan alleen maar als u ons mee een lichtpuntje geeft om te delen via een bijdrage of collecte of aanbod om voor vluchtelingen een huis te vinden in uw gemeente.

Collecte oproep:

Wilt u a.u.b. een bijdrage in de collecte in de komende maanden doen om ons weer start mogelijkheden te geven. U kunt ook rechtstreeks storten op de VPKB rekening BE06 3100 0835 5022, met vermelding van Huizen van Hoop.

Als u een verslag over de afgelopen periode wilt ontvangen, wat verspreid is op de Synode vergadering kunt u dit vragen aan de contactpersonen: Tetty Rooze (NI-talig) tettyrooze@gmail.com en Dirk Hartkamp (Fr-talig) dirk.hartkamp@skynet.be of opvragen via de website van de VPKB.

Slotverklaring van de Synode van de Verenigde Protestantse Kerk in België op 9 november 2019

De Synode van de Verenigde Protestantse Kerk in België kwam dit jaar samen op zaterdag 9 november in Brussel, exact dertig jaar na de val van de Muur in Berlijn. Dit feit herinnert ons eraan dat we als kerk grenzen over moeten: grenzen die ons af toe in de modder doen belanden. Een Bijbellezing over Jozua refereerde daaraan.

Het thema voor de synodezitting was ontleend aan de woorden van de apostel Paulus in de Brief aan de Efeziërs, hoofdstuk 3:16-19 - "Moge hij vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door zijn Geest, zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde. Dan zult u met alle heiligen de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begrijpen, ja de liefde van Christus kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u zult volstromen met Gods volkomenheid." (Dit woord had eerder centraal gestaan op ProFest, de landelijke, protestantse Kerkendag, die eerder dit jaar, op

Hemelvaartsdag, had plaatsgevonden in Gent.)

Het was een bijzondere dag, ook omdat de secretaris van de Syondevoorzitter, mevr. Bea Baetens veertig jaar in dienst is van de VPKB. Ze wordt erkend als een zeer toegewijde kracht voor onze Kerk.

De nieuwe predikanten werden hartelijk verwelkomd en kort aan de vergadering voorgesteld. We zijn dankbaar voor onze nieuwe Dienaren des Woords.

Via een filmpje zagen en hoorden we enkele VPKB-ers vertellen wat "roeping" voor hen betekent. Tegelijkertijd werd de vergadering gewezen op het grote aantal vacatures voor mensen die vrijwillig een functie vervullen voor de Kerk.

Als plaatselijke gemeenten uit de drie taalgebieden van België weten we ons verbonden door ons gemeenschappelijke geloof. In onze veelkleurigheid en onze meerstemmigheid ervaren we onze rijkdom als één Kerk. Als Kerk bestaan we in een wereld die beheerst wordt door een kakofonie van fake news; we zoeken naar een taal die wáár is en verbindend.

De vergadering nam een aantal besluiten, waarbij af en toe de uitdrukking "*Work in Progress*" viel: besluiten die nu nodig zijn voor het alledaagse leven van de kerk, en die in de toekomst nog verder uitgewerkt zullen moeten worden. De ernst van de situatie gebiedt om nu met die besluiten te komen, en niet te wachten tot alle details uitgewerkt zijn.

Wel stelde de Synodale vergadering een beslissing uit over de status van 'pioniers': mensen die nieuwe vormen zoeken op plaatsen waar traditionele vormen van kerk-zijn niet langer voldoen. In grote lijnen is de status van die pioniers nu geregeld, maar de Synode weet tegelijkertijd dat er in de toekomst nog gezocht zal moeten worden naar verdere preciseringen.

We werden op onze verantwoordelijkheid gewezen om aandacht te blijven hebben voor de problematiek van mensen zonder huizen, mensen die grenzen hebben moeten oversteken.

Zo stond de Synodezitting in het teken van solidariteit binnen de kerk en naar de samenleving toe.

Adventsbrief

We gaan weer naar de tijd van Advent en Kerst toe.

De kerkraad wil iedereen uitnodigen om mee Kerst te vieren en te blijven stilstaan bij de komst van onze Verlosser in de volgende erediensten:

Dinsdagavond 24 december is er de Kerstavonddienst die aanvangt om 20.00 uur.

Woensdag 25 december om 10.00 uur vieren we Kerst in een samenzijn met zang en aandacht voor alle leeftijden; dan wordt u de mogelijkheid geboden om ook zelf iets rond het thema Kerst naar voren te brengen (wel graag even de kerkraad op voorhand hierover inlichten). We besluiten met een gezamenlijke maaltijd met broodjes en koffiekoeken.

Uiteraard worden er voor de kinderen van oppas en nevendienst ook passende geschenken voorzien.

Om één en ander financieel mogelijk te maken, willen we een beroep doen op uw steun. Uw gift kunt u overmaken in een gesloten omslag aan één van de kerkraadsleden of storten op de rekening van Gemeenteleven (BE93 7510 0260 2367).

We willen zeer graag weten wie we op 25 december mogen verwachten en vragen dan ook om uw naam op de lijst te zetten die in de kerkzaal hangt of te mailen naar ds Brouwer (jhbrouwer@protestant.com) of naar Georges Vandensavel (vandensavel.georges@busmail.net).

De kerkraad.

